

са внуку на Мортагона отъ сына му Миломира или Владиміра (инакъ Пресіамъ).

§ 16. Първитѣ сѣмена на христіанството
въ Българія при Крума и при
наслѣдницитѣ му.

Славенитѣ, подданны на Византійската имперія, были, кръстены преди нѣколко време до Трулскыя съборъ (въ 691 год.). И може да се каже, че тѣ повече се распространявали христіанската вѣра при Крума и Мортагона, между Българитѣ и Славенитѣ, които живѣяли въ сѣверната страна на Дунава; защото плѣнитѣ христіены, които българскитѣ царѣ преселявали тамъ были родомъ изъ Македонія и Тракія, които по онуй време были заселены комахай само отъ Славены, най-вече Македонія (22). Туй може да се подвърди съ по-очивѣстно доказателство. Византійскитѣ писатели казватъ, че помежду плѣнитѣ, които завелъ въ Българія Крумъ, ведно съ родителитѣ си былъ и Василиій Македонянинъ, който станалъ по сетнѣ Императоръ (23). Багрянородный Константинъ казва ёще, че во времето на гоненіето което подигналъ върху христѣнитѣ Мортагонъ, пострадали мнозина и отъ роднинитѣ на този Императоръ. Но, какъто ё известно, отъ свидѣлствата на Арабскыя писатель Ганза и на Византійскыя Гинезія, Василиій былъ славенинъ по происхожденіе. Думата, която представя този послѣдній отъ отечественныя му езикъ — *ката подрѣзанъ*, показва го най-добрѣ. Защото, като человекъ отъ просты земядѣлцы, Василиій обичалъ да се бори *на подрѣзъ* (24)

(22) Слав. дрви. Шафар. Т. II; кн. 1. стр. 294, 335.

(23) *Memor. populorum Stritteri* Т. II. р 4; 558.

(24) Гл. пакъ Шафарика споредъ бѣлж. 22; ёще —

Истор. Русск. Слав. Щевырева Т. I. С. 1. 70.